

Reageren?

Als u wilt reageren op artikelen in deze krant, kunt u schrijven of mailen (met vermelding van uw adres!) naar: Het Parool, Postbus 433, 1000 AK Amsterdam of hetlaatstewoord@parool.nl

het laatste woord

Castreren van biggen is niet nodig

De Stichting Varkens in Nood blijft tegen het castreren van biggen. Niet alleen onverdoofd, ook verdoofd.

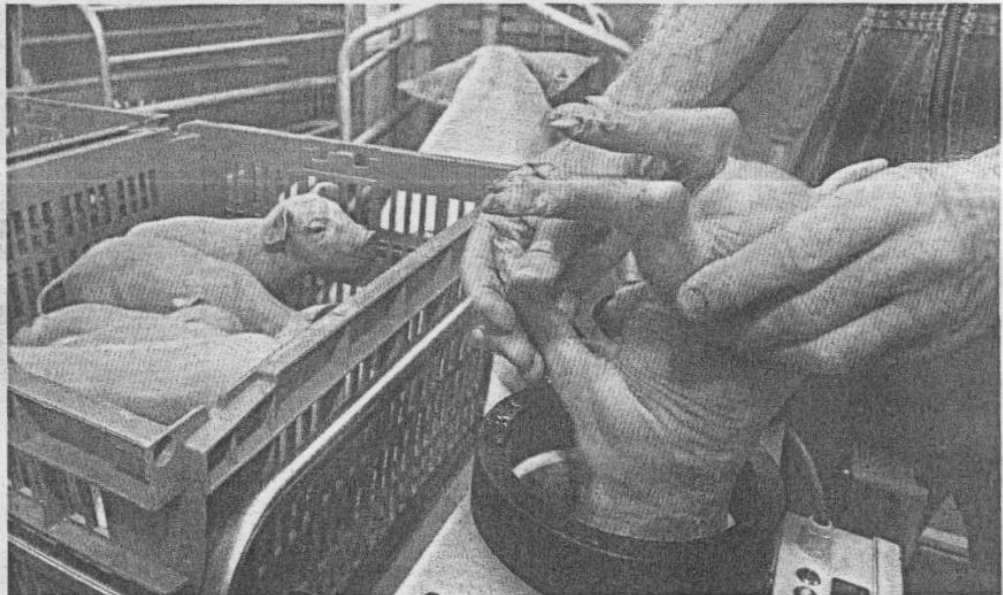
HANS BAAIJ

Annechien ten Have, de voorzitter van de Vakgroep Varkenshouderij van LTO Nederland, is boos op de Stichting Varkens in Nood, want net nu er besloten is om biggen met verdoving te castreren, komt Varkens in Nood met een actie om het hele castreren te stoppen.

Ten Have spreekt zelfs over een dolkstoot in de rug van de varkenshouders, dus dat is nog al wat. Maar voor een dolkstoot in de rug moet de dader achter het slachtoffer staan en men kan toch echt niet zeggen dat Varkens in Nood achter de vleessector staat. En een dolkstoot moet onverwachts komen, maar we hebben al in april dit jaar ruim en breed naar buiten gebracht dat er volgens ons veel beter gestopt kan worden met castreren, verdoofd of onverdoofd.

Er bleek nauwelijks bewijs te bestaan dat consumenten een voorkeur hebben voor vlees zonder 'berengeur'. En juist die berengeur is de rechtvaardigingsgrond dat er gecastreerd wordt.

Verder blijkt de berengeur veel minder vaak voor te komen dan gedacht: niet bij tien procent of zelfs tachtig procent, maar slechts bij één procent van de mannelijke varkens ontstaat berengeur, en dan alleen maar als het vlees verwarmd wordt. Dus niet alleen komt berengeur veel minder vaak voor dan gedacht, ook vinden de meeste consumenten vlees met berengeur niet erg/erger stinken.

Een biggetje gaat in de Piglift, waarin het dier met gas wordt verdoofd voordat het gecastreerd wordt.

FOTO MARCEL ANTONISSE/ANP

Varkens in Nood heeft berekend welke kans de gemiddelde consument heeft om met berengeur te worden geconfronteerd. Als er niet meer gecastreerd wordt, ligt die kans ergens in de orde van eens in de dertig jaar. Voor de supermarkten gaat het niet om een doemscenario van honderdduizenden klachten per week, zoals C1000 beweert, maar om minder dan twee klachten per week per filiaal.

Dat het probleem gering is, erkent zelfs Annechien ten Have. Zij heeft het over tienduizenden potentiële

klachten per jaar. Dat lijkt veel, maar is het niet als men zich realiseert dat de bijna zesduizend Nederlandse supermarktfiliaal dagelijks door vier miljoen klanten worden bezocht. Doorgerekend komt het betoog van Annechien ten Have neer op zelfs minder dan één klacht per vestiging per week.

Toch wil LTO Nederland ijzerenheilig doorgaan met verdoofd castreren, hoewel de organisatie zelf erkent dat verdoving de biggen extra stress geeft, dat het niet helpt tegen napijn, dat de biggen vaker

ziek zijn en langzamer groeien, meer voer eten en meer mest produceren. Maar zelfs de geringste kans op een klagende klant moet vermeden worden.

Daarin vinden ze inmiddels steeds meer supermarkten tegenover zich. Coop is al een jaar geleden gestopt met de verkoop van vlees van gecastreerde varkens en ontving nog geen enkele klacht. Aldi en Lidl hebben aangekondigd ook te stoppen en hun voorbeeld is recent gevolgd door Super de Boer en Plus. Van een dolkstoot is dan ook geen

sprake. Op rationele gronden concludeert Varkens in Nood dat castreren, verdoofd of onverdoofd, niet nodig is, terwijl het wel een ernstige aantasting vormt van het welzijn van miljoenen biggen. In het licht van de recente (wetenschappelijke) ontwikkelingen dient deze wrede praktijk zo snel mogelijk te worden gestopt, ook al is dit ertoe verleend voor de mensen die zich hebben ingezet voor verdoving.

Hans Baaij is directeur van de Stichting Varkens in Nood